

62. bölümde söz sahibi olan Kişi, 61. bölümde de konuşan Uşak'tır. Bu iki bölüm arasında çok yakın bir ilişki vardır. Hatta 62. bölüm, Uşak'ın 61:10-11'de söylemeye başladığı sözün bir devamıdır. İsrail'e doğruluk, yücelik, yeni bir ad, esenlik ve rahat dönemiyle birlikte Tanrı'nın koruması altında Sion'a yerleşme vaadi bildirilir.

62:1 Sion'un doğruluğu: (54:17; 60:21; 61:3,10,11; Matta 13:43)

parlak ışık gibi: (60:2,3; Süleyman'ın Meselleri 4:18)

kurtuluşu yanar meşale gibi ortaya çıkıncıya kadar: (Matta 5:14-16; Filipililer 2:15). İsrail'in kurtuluşu, önce Babil'den dönüşüyle, ileride de Mesih'in egemenliğindeki konumuyla tamamlanacak(tı).

... kadar onun uğrunda susmayacağım: Kişi hangi durumlarda susmaz? Bir bebek açlığını, susamışlığını, sancısını, bezinin değiştirilmesi gerektiğini ya da sevgiye gereksinimini belirtmek için avuntu buluncaya dek ağlar. Özlem, üzüntü, korku ve düş kırıklığı gibi, derin can sıkıntısı çekenlerden kimileri inler, bağırır, ağlar. Öfke de kişinin, davasını sürekli dışarıya vurmasına neden olur. Böyle kişiler neden susmaz? Arzu ettikleri durumla gerçek durum arasındaki ayrım, katlanılmaz bir çelişki yaratır.

Ruhsal yengiler arzulayan Mesih inanlılarının özlemini artıran ya da azaltan etkenler vardır:

1. Kendilerini Tanrı'ya adama oranları (Romalılar 6:13; 12:1,2)
2. Kutsallığı özleme, değerlendirme oranları
3. Mesih için duydukları sevgi oranı (Vahiy 2:4,5)

Şu ilke de vurgulanmalıdır: Tanrısal yengileri görmeyi candan isteyen insan, kişisel eylemlerden kaçınmaz.

Sion'un durumu, Tanrı'nın onun için tasarısını yansıtmıyordu. Tanrı'nın amaçlarının gerçekleşmesini yürekten özleyenler Sion'u şöyle görmek isterdi:

1. Amacında ve eyleminde yıkıcı (Tanrı'nın özniteliklerine uymayan) etkenlerden kurtulmuş olarak
2. İlişkilerinde ve görevlerinde önündeki engellerden özgür kılınmış olarak
3. Bireysel ve toplumsal önyargılarından arındırılmış olarak
4. Doğrulukta pekişmiş olarak

Bu niteliklerin gerçekleşmesine dek Sion için can sıkıntısını çeken susmaz.

1. Tanrı susmayacaktı.

Zaman zaman Tanrı susar gibi oldu (42:14; 57:11; 64:12; 65:6). Babil özgürce İsrail'i ezdi, Yerusalem'i yıktı. Ne var ki, şimdi Tanrı'nın sesi duyulacaktı.

2. Peygamberler susmamalıydı (62:6,7'yle ilgi notlara bakın).

Bir peygamberin işi hem vaaz vermek hem dua etmektir. Yeşaya kendi kendini dua görevine atadı. Ekilen tohumun topraktan bitişi gibi (61:11), Tanrı'nın Sion'da doğruluğu ve övgüyü filizlendireceğine ilişkin peygamberlik bildirildi. Bu güzellik gerçekleşinceye dek Yeşaya, bunu Tanrı'ya durmaksızın anımsatmaya (62:6-7) koyuldu.

3. Mesih inanlıları susmamalıdır (62:6,7'yle ilgi notlara bakın).

Yeşaya hem dua etmeyi hem de vaaz etmeyi bırakmayacaktı. Tanrı'nın işçileri bu ilkeyi izlemelidir (Haberciler'in İşleri 6:4). Yeşaya, ilk vaazlarına kulak vermeyenlere Tanrı'nın bildirisini yeniden duyuracaktı. Sağlam temel atarak buyruk üstüne buyruk, yasa üstüne yasa biçiminde ilkeleri anlatmaktan hiç vazgeçmedi (28:10). Mesih inanlıları da aynı dayanıklılığı göstermelidir (Galatyalılar 6:9).

Sion, Yerusalem: Sion ve Yerusalem eşanlamli sözcükler olarak kullanılır (2:3; 4:3,4; 31:4,5,9; 33:20; 40:9; 41:27; 52:1; 64:10). Anlam daraltılacak olursa Sion, Yerusalem'in bulunduğu dağdır; Yerusalem ise Sion Dağı üzerine kurulu kenttir.

rahat etmeyeceğim: Tanrı'nın Uşağı, O'nun dünya için tasarladığı amaçları tamamlamayı yürekten istediğini dile getirdi (Yuhanna 5:30). Bu amaçlardan biri, Yerusalem'in görkemidir. Onun tüm günahattan arındırılarak eksiksiz bir biçimde kurtuluşa ve doğruluğa kavuşmasını ister. Bırakılmışlığı, yıkılmışlığı ve dulluğunun her izinden arındırıldığı ve kutsallığın güzelliğini kuşandığı günü özlemle bekler.

62:2 milletler de senin salahını ... görecekler: İsrail'e armağan edilecek yücelik, 61:6-9'da açıklanmaya başlandı. Burada bu yüceliğin daha çok ayrıntıları anlatılır.

senin salahını: (62:12; 60:21; 61:3). İsrail'in yüceliği, salt doğruluğundan oluşabilir. Mesih inanlılarına armağan edilen sonsuz yaşamın kutsal nitelikleri, göz çarpıcı bir izlenim bırakır. Örneğin, kurul üyelerinin «Petrus'la Yuhanna'nın atılganlığını görünce ... [onların] İsa ile birlikte bulduklarını kavra»dılar (Haberciler'in İşleri 4:13). Benzer bir biçimde Mesih inanlılarını da tanıyanlar, yaşamlarında Kurtarıcıları'nı andıran ve özleten nitelikleri sezeceklerdir. İsa Mesih karanlığı alt eden ışık olarak dünyaya gelince, ne yazık ki, dünya O'nu tanımamayı yeğledi (Yuhanna 1:9-11). İnsanlar göksel parlaklığını görmüyor ya da algılayamıyor değillerdi, ama görmezlikten geldiler. Mesih inanlılarına da aynı oyun yapılır (Matta 10:24,25). Öyleyse, doğruluk yolundaki çabalar bir yana mı bırakılsın? Kesinlikle hayır! Pavlus «Çocuklarım! Mesih sizde benzerliğiyle belirinceye dek, yeni baştan sizinle birlikte bir ana gibi doğum sancıları çek»iyorum der (Galatyalılar 4:19). Neden? Mesih inanlıları kutsal yaşamı sürdürmek üzere özgür olunca (Galatyalılar 2:20), Tanrı inanlılarda yüceltilir (Romalılar 8:29); böylece de başkalarını da Kendisine çekebilir (Matta 5:16; Yuhanna 3:14-15; 12:32).

bütün kırallar senin izzetini görecekeler: Egemenler çoğunlukla kendi görkemlerine hayran kalır. Ama İsrail Tanrı'nın kutsallığıyla donatılınca, dünyadaki krallar İsrail'de oluşan ruhsal görkeme hayran kalacaktır. «Kutsal halk, Rabbin fidyeye kurtardıkları» olan inanlılara (62:11) baka baka doyamayacaklar (49:7,23; 60:3). Bu hayranlık, İsrail'in doğrulukla giydirilmesinin sonucudur. Servet ve güç peşinde olan, Tanrı'yı tanımayan egemenler ruhsal açıdan aydınlanacaklar. Mesih inanlısı bundan ders alsın! Mesih'in doğruluğuyla donatılmış olarak (Romalılar 4:5,6; 2. Korintliler 5:21; Filipililer 3:9) o, başkalarının ruhsal açıdan aydınlanmasında ve Tanrı'nın yüceltilmesinde etken olsun (Matta 5:16; Yuhanna 3:14,15).

Rabbin ağzıyla tayin edilecek yeni bir ad: Tanrı Yerusalem'e, yeni özniteliklerine uygun ve onun üstün değerini yansıtan yeni bir ad verecektir (62:4; 65:15; Vahiy 2:17; 3:12). Yerusalem, eskisi gibi kendisiyle ilgili olumsuz düşünmeyecek. Uluslar da onu yepyeni, çok olumlu bir ışıkta görecek, onu «Aranmış» ve «Bırakılmamış Kent» olarak tanıyacaklar (62:12). Birçok çocuk öyküsünde yakışıklı prens, hor görülen bir kızı eş olarak seçince halk şaşırır. Benzer bir biçimde

Sion, kocası tarafından bırakılmış, yıkıntılarda yaşayan dul kadına benzetilir. Diğer ülkeler, Tanrı'nın Sion'u yeniden aradığını ve görkemiyle yücelttiğini görünce gözlerine inanamayacaklar.

Kutsal Yazı'da adlarla ilgili öğretisi nedir? Adlara üstün önem verilir.

1. Tanrı'nın birçok adı vardır. Her birine özel bir değer verilir. Örneğin, «El» «Büyük Olan»; «Şadday» «Güçlü Olan»; «Yahve» «Kendinde Tek Var Olan» demektir. Yahve adıyla Tanrı Kendisini Yahudiler'e tanıttı (Çıkış 3:14). Bu ad boş yere kullanılmaz (Çıkış 20:7). Mesih inanlılar Baba'nın, İsa Mesih'in ve Kutsal Ruh'un adına vaftiz edilirler (Matta 28:19). Tanrı Mesih inanlılarını adıyla korur (Yuhanna 17:11). Onlar Tanrı'nın adını kutsarlar (İbraniler 13:15), adından korkarlar, onu yüceltirler (Vahiy 15:4) ve adına ilahiler söylerler (Romalılar 15:9). Mesih'in adına iman edenler güçlenir (Haberciler'in İşleri 3:16).
2. İnsanların adlarına belirli bir değer verir.
 - a. Tanrı tarafından
 - 1). Tanrı insanları adlandırır (7:14; 8:3; Hoşea 1:4,6,9; Matta 1:21; Luka 1:13, v.s.).
 - 2). Tanrı insanların adlarını değiştirir (Tekvin 17:5,15; 32:28; 2. Samuel 17:25) ya da onlara büsbütün yeni bir ad verir (Vahiy 3:12).
 - 3). Mesih inanlılarına da yeni adlar verilecektir (Vahiy 2:17; 3:12). Yeni adlarının rolü nedir?
 - a). Eski yaşam döneminin sonunu belirtir.
 - (1). Örneğin, evlenen kızın kocasının soyadını alması kendi babasının evinde geçirdiği dönemin sonunu gösterir.
 - (2). Örneğin, Yerusaleml'e verilen yeni ad Babil sürgününün sonunu gösterir.
 - (3). «Mesih inanlısı» adı, kişinin Tanrı ailesinin dışında yaşadığı günlerin, günaha köleliğinin sonunu belirtir (Yuhanna 1:12,13; Romalılar 6:11).
 - (4). Verilecek göksel ad, Mesih inanlısının dünyada ruhsal savaşla geçirdiği günlerin sonunu ve kurtuluşunun mirasına kavuştuğunu kutlar.
 - b). Yeni adla adlandırılan kişiye armağan edilen kayrayı anımsatır.
 - (1). «Mesih inanlısı» adı kişiye Mesih'i anımsatır.
 - (2). «Kurtulmuş» adı, Kurtarıcısı'nı anımsatır.
 - (3). «Aziz» adı kendisinden beklenen kutsal yaşamı andırır.
 - (4). «Kâhin» adı Tanrı'ya ve Tanrı adına başkalarına sunması gereken hizmeti akla getirir.
 - b. Kutsal Yazı'yı yazanlar, zaman zaman belirli insanları, yargı olarak ya da o kişilerin özyapısının alçaklığını göstererek adlandırır. Örneğin,
 - 1). «Baal adamı» demek olan Eş-baal (1. Tarihler 8:33), «utanç adamı» anlamındaki İş-boşet'le (2. Samuel 2:8) değiştirilir.
 - 2). Merib-baal (1. Tarihler 8:34) Mefiboşet'e (2. Samuel 4:4) dönüştürülür.
 - 3). Kral Ahaz'ın asıl adının «Yahve'nin mülkü» demek olan Yehoahaz olduğu sanılır (G. Smith, *Eponym Canon*'dan alınan *The Pulpit Commentary*, 2. cilt, sayfa 432'e aktarma). Ne var ki, yalancı ilahlara tapınarak iğrençliği sürdürdüğü için Kutsal Yazı'da yalnız Ahaz, «mülk» olarak adlandırılır.
 - c. Yengilerini kutlayan egemenler, yenilen kralların adlarını değiştirdi. Örneğin,
 - 1). Firavun-neko'nun emriyle Elyakim, Yehoyakim oldu (2. Krallar 23:34).
 - 2). Nebukadnetsar'ın emriyle Mattanya, Tsedekiya oldu (2. Krallar 24:17).

3. Yerlerin adlarına önem verilir.

- a. Babil'de yaşayanlar kentin adını «Tanrı kapısı» olarak anladılar. Ne var ki, Kutsal Yazı'yı yazanlar, Babil'in «zihni karıştırmak» anlamındaki bâlal sözcüğünden geldiği biçiminde yorumladılar (Tekvin 11:9).
- b. Yerler adlarının özgün anlamına artık uymuyorlarsa, adları değiştirilir. Böylece «Tanrı evi» anlamındaki Beyt-el (Tekvin 28:19) «boşluk evi» demek olan Beyt-avene (Hoşea 4:15; 5:8; 10:5) oldu (Pictorial Bible Dictionary, sayfa 108; The Pulpit Commentary, 2. cilt, sayfa 432).
- c. Bu bölümde Babilliler tarafından yerle bir edilmiş Yerusalemler («Azubah») Heftsi-ba olarak tanınacaktır. Başka bir yerde Ariel olarak tanıtılır (29:1). Bu adlar Yerusalemler'in tarihinin ya da özyapısının bir özelliğini açıklar.
- ç. Kimileri belirli yerlere fazlasıyla önem verir. Bu yerlerin kutsal olduğunu, onların ziyaret edenlere özel yardım sağladığını, orada duaların kabul edildiğini, mucizelerin gerçekleştiğini ileri sürerler. Bu, Tanrı'yı perde arkasında bırakan, dinseliliğin bir kılıfı olan batıl inançtır. Her çalı yanan çalıdır, her yer kutsal yerdir (Yuhanna 4:20-24).

62:3 Rabbin elinde güzellik tacı: Tanrı Yerusalemler'i taç gibi elinde tutar. Elindeyken tacının güzelliğini seyreder (28:5; Zekarya 9:16) ve uluslara izletir. Bu benzetme Tanrı'nın Yerusalemler'i koruduğunu, onu gündelik sorunlardan, tekdüzelikten yükselttiğini ve onu Kendi adının uluslar arasında yücelmesi için kullandığını öğretir.

Allah'ın elinde kırallık çelengi olacaksın: Yerusalemler Tanrı'nın elinde nasıl güzellik tacı ve kırallık çelengi olarsa, Tanrı da onun yücelik tacı ve güzellik çelengidir (28:5).

62:4 bırakılmış kadın: Yerusalemler bırakılmış kadın olarak tanınıyordu (49:14; 54:7-8). Ne var ki, Tanrı Baba'dır, çocuklarını sürekli olarak terketmez (Romalılar 11:1), onların O'nunla doğru bir ilişki içinde bulunmalarını ister. Tanrı, sınırsız olanaklarına göre, ilişkiyi bozan etkenlere çözüm sunmaktadır. Bu amaçla İsa Mesih beden aldı, kurtulmalık olarak günahlılar yerine yaşamını sundu. Kendisine inananlara «Hiçbir koşul altında seni bırakmayacağım, ne de herhangi bir durumda seni yüzüstü bırakacağım» diye vaat eder (İbraniler 13:5).

virane: Şu etkenler de, İsrail'deki yıkımı (32:13,14 49:19a; Yeremya 34:22; 44:2,6; Hezekiel 33:29; 36:34) niteleyebilirdi:

1. Güçsüzlüğe, utanca ve belki neredeyse soyun yok olmasına yol açan nüfus azalışı
2. Tanrı'nın yetkisine bağlı kalmayarak ama töresel köleliğe (alışkanlığa) boyun eğerek, gerçeklerden saptıran yanlış görüşü benimseyişi
3. Tanrı huzurunun halkın arasından çekilişi ((Matta 13:58)
4. Ürünsüzlük, işe yaramazlık, ahlak ve ruhsal güzellikten yoksunluk

Yıkım süresinde Tanrı'ya hizmet edenlere düşen görevler şunlardır:

1. Halkı için Tanrı'ya yalvarmak
(62:6'da «bekçilerle» ilgili nota bakın).
2. Tanrı adında halka yalvarmak
Tüm yüreklilik ve güvenilirlikle tanrısal konuşmacının görevi halka, Tanrı'nın gerçeğini ve koşullarını açıklamak ve halkın ayaklar altına aldığı ilkelere dikkat çekmektir.

Yıllardır yıkıntı durumuna düşmüş Yerusalem'i sevindiren vaatler bildirildi: «Yıkım olan bu diyar Aden bahçesi gibi oldu; harap ve viran edilmiş, yıkılmış kentlerin duvarları yapıldı ve içinde oturuluyor» (Hezekiel 36:35).

sana Heftsi-ba ve diyarına Beula denilecek: Eskiden İsrail Tanrı'yı terk etmesi nedeniyle utanç verici adlar taşıyordu. Ona «bırakılmış kadın» (50:1) ve ülkesine «virane» deniyordu. Ama şimdi Sion'a «zevkim onda» anlamına gelen Heftsi-ba ve İsrail'e «kocalı kadın» anlamındaki Beula denilecekti (54:5'le ilgili nota bakın).

Heftsi-ba: Heftsi-ba Hizkiya'nın eşinin adıydı (2. Kırallar 21:1). Hizkiya'nın Mesih için bir ilkörnekteki oluşu gibi, Heftsi-ba da Yerusalem için ilkörnekti. Kraliçe Heftsi-ba İsrail'de kocası kadar sevilen bir kişi miydi? Hizkiya'nın gerçeği güvenilir biçimde savunduğu gibi, Heftsi-ba da Tanrı'nın kutsallığını var gücüyle temsil ediyor muydu? İsrail halkı, kraliçe Heftsi-ba'yı düşündüklerinde Tanrı'nın bu peygamberlik aracılığıyla ne söylemek istediğini, Rabbin zevkinin kendileri olacağını kolaylıkla kavrayabildiler mi? Heftsi-ba Hizkiya'nın zevki miydi? Karı koca olarak onların ilişkisi, Tanrı'nın günahattan arıtılmış İsrail'le yeniden kuracağı ilişkiyi yansıtıyor muydu? Bu soruların yanıtı «evet» ise, Hizkiya ve Heftsi-ba arasındaki ilişki bu dönemdeki Mesih inanlı evliliklerinin anlamını -- Mesih'in kilisesiyle sevgi ve özveri bağı -- anımsatır (Efesliler 5:22-33).

Beula: Beula şunları simgeler:

1. Günaha karşı savaştan sonraki esenliği
2. Tanrı'nın sıkıdüzeninden sonraki güvenliği ve rahatı
 - a. Terör, savaş, kıtlık, hastalık, v.b. durumların gerektirdiği yaşamçabasından sonraki (görelî) kolay yaşam koşulları
 - b. Çapul edildikten sonraki korunma, bakılma ve geliştirilme (5:1,2, Tanrı'nın bağına gösterdiği ilk bakım gibi)
 - c. İşe yaramazlık döneminden sonraki ürün verme
3. Mesih inanlısının dünyadaki görevleri azalınca cennete götürülmeyi beklediği dinlenme dönemini

Rab senden hoşlanıyor: Tarih boyunca «Rab senden hoşlanıyor» sözlerinden daha tatlısı duyuldu mu? Akli başında her insan yaşamına ilişkin bunu duymak istemez mi? (Matta 25:21,23).

diyarın kocaya varacak: (54:5'le ilgili nota bakın; 54:4-8; Vahiy 21:2)

62:5 genç yiğit ere varmamış kızla nasıl evlenirse: Bu benzetmenin iki yorumu vardır:

1. Yahuda ülkesi dışı olarak ve Yahuda'da oturanlar erkek olarak anlaşılır.
2. Yahuda'da yaşayanlar dışı olarak (37:22) ve Yahve'nin eşi olarak görülür (54:5). Tanrı, güveyi olarak İsrail'i Heftsi'ba adıyla adlandırır (62:4).

oğulların da seninle öyle evlenecekler: İbranice'de «ba`al [baw-al]», evlenmek anlamına gelmekle birlikte «üzerine yetki sahibi olmak» ya da «efendisi olmak» anlamlarını da taşır. Bu ayette «oğulların da seninle öyle evlenecekler», «oğullarının da senin üzerine yetkileri öyle olacaktır» anlamına gelir. İsrail'deki kutsal sayılmış kişiler, ülkelerinin kutsal olmasını istiyorlardı ama yetkileri yetmedi. Anneleri olan İsrail, gitgide iğrençliğe batıyordu. Ama İsrail Tanrı tarafından aranınca, arıtılınca ve kutsal kılınca, İsrail'in oğulları ondan her yönüyle hoşnut olacaklar.

Bu bağlamda Mesih inanlılarından bazıları akla gelir. Ailelerinde tek kişi olarak imana gelirler. Mesih inanlısı oldukları için oldukça çok eziyet görür, ters, incitici sözlerle karşılaşır. Üzüntülü günler yaşayarak Tanrı'nın anne babalarını, kardeşlerini kurtarması için yalvarırlar. En sonunda Tanrı annelerini imana getirir. İnanlıların geceleri gündüze çevrilir. Anneleri Mesih İsa'nın baş düşmaniyken O'nun yanında yer alır. Kutsal Söz'ü okuya okuya doyamazlar. O'nu başkalarına tanıtmaktan yorulmazlar. Sevinçleri taşan pınar gibidir. Oğulları imana gelmeden önce onları seviyorlardı, ama imana geldiklerinden sonra aralarındaki sevgi bağı öyle derinleşir, öyle tatlı olur ki anlatılmaz. Oğullarının sürekli istemiş oldukları gibi, Tanrı'nın kutsallığı annelerinde egemenlik sürer. Oğullar yapabilsediler annelerini bu kutsallığa uymaya zorlardı, ama Tanrı insanın yapamadığını Kurtarıcı'nın kanıyla yüreklerde oluşturur. Sonunda O, oğullara annelerini ruhsal açıdan etkileme yetkisini sağlar.

Allahın seninle öyle sevinecek: Tanrı Mesih inanlılarıyla candan sevinebilsin diye kutsal bir yaşam sürmekte başarılı olabilseler! (Mezmun 147:11; Yeremya 32:41; Tsefanya 3:17).

62:6 duvarların üzerine bekçiler diktim: Kutsal halka (62:11) zarar gelmesin diye surlarda güvenilir bekçiler bekleyecekti (52:8). Yeşaya gibi peygamberler, Tanrı'nın İsrail'e bildirmek istediğini güvenilir bir biçimde iletiler. Kendilerini peygamber diye adlandıran başkaları ise, İsrail'in bekçileri sayılmazdı (56:10-12; Yeremya 23:14,16; 29:8; Hezekiel 13:3,4,9). Gelecekte Tanrı'nın seçtiği bekçiler güvenilir olacaktır.

Mesih inanlı topluluklarındaki ruhsal çobanlar ve dua savaşçıları şu görevleri yüklenmelidir: Ayık ve uyanık kalarak dua etmeli, tehlike konusunda uyarmalı, inanlıları sağlam öğretiyle donatmalı (Koloseliler 4:2; 1. Selanikliler 5:6; 2. Timoteos 4:2.; 1. Petrus 4:7).

gece gündüz susmayacaklar: Bugün de inanlıların bekçileri uyanık, dayanıklı olmalı ve bağlılıkla davranmalıdır. Ruhsal düşmanlarının devinimlerini, sinsi taktiklerini topluluğa bildirerek uyarmalıdır (62:1'le ilgili nota bakın). Sardis'teki nöbetçiler tarihte iki kez, kentlerinin düşmana yenik düşmesine neden oldular (Vahiy 3:3). Bekçiler gevşek davranmamalıdır (1. Petrus 5:8). Gece gündüz ruhsal ortamın gerektirdiği bildiriye yaymalı (2. Timoteus 4:2-5; Titus 2:10).

Rabbe hatırlatanlar, rahat etmeyin: Hiçbir şeyi unutmayan Tanrı'ya ne anımsatılacak? Dilekte bulunan kişi belirli kişilerin gereksinimlerini unutmadığını, onlar için kaygı çektiğini, Tanrı'nın onlar için araya girmesini istediğini belirtir. Gereksinimlere uygun vaatleri yerine getirmesini Tanrı'dan rica ederek ümidini yalnız O'na bağladığını da kanıtlar. Tanrı, O'nu ilgilendiren konuların O'na iman edenleri de ilgilendirdiğini görmek ister.

İsa Mesih'in öğrencileri bu noktada yanlış davrandılar; Mesih'e yaklaşmak isteyenleri kovaladılar (Matta 15:23). Mesih inanlılarının sabrı da, belki İsa Mesih'in öğrencilerinininki gibidir! İsteğinin mutlaka yerine getirilmesini isteyen kişi peşine takıldığında, Mesih inanlısı sıkıntıdan çıldırarak gibi olabilir (Luka 11:5-7), o kişiye yardım edeceği yerde ondan kaçır. Tanrı, tam tersine, yorulma bilmeden O'na yalvaran kişilerden hoşlanır, vaatlerini yerine getirmesini anımsatmalarını bekler (Yeremya 14:21). Eski Antlaşma'da bu gerçeğin ilginç bir örneği vardır:

Tanrı, İbrahim'e «İyi bil ki, senin zürriyetin kendilerinin olmayan bir memlekette garip olacak, onlara kulluk edecekler, ve kendilerine dört yüz yıl eziyet çektirecekler. Kulluk edecekleri ulusa Ben hükmedeceğim ve ondan sonra büyük malla çıkacaklar» diye bildirmişti (Tekvin 15:13-15). Bildirildiği gibi İbrahim'in soyu Mısır'a indi, aşırı eziyet görerek dört yüz yıl orada kaldı. Sonra 401, 402, 403, 405, 410, 420, 430 yıl geçmiş oldu, İsrail yine Mısır'da sürünüyordu (Çıkış 12:40-41).

Neden? Belki kimse Tanrı'ya vaatlerini anımsatmamıştır! Çünkü İsrail Tanrı'ya haykırmaya başladığı zaman, O Musa'yı İsrail halkını Mısır'dan çıkarmaya çağırdı (Çıkış 2:23-25; 3:4,7-10). Tanrı vaatlerini yerine getirmeden önce, vaatlerine ümit bağlayanların dualarını da işitmek ister.

Verilen bu örnekten başka, Daniel de akla gelir. Peygamberler Yahuda'nın sürgününü yetmiş yıl olarak bildirmişlerdi (Yeremya 25:11-12; 29:10). Daniel, Yeremya'nın yazılarını okurken bu gerçeği gördü, gerçekleşsin diye Tanrı'ya yalvarmaya başladı (Daniel 9:1-23).

62:7 O'na rahat vermeyin: (Luka 11:5-8; 18:1-8)

62:8 Rab ... ant etti: «Tanrı, İbrahim'e vaatte bulunduğu zaman, ant içilecek daha üstün biri olmadığından, kendi üzerine ant içti (İbraniler 6:13).

1. Kimi zaman Tanrı Kendi varlığı üzerine (45:23; Tekvin 22:18; Yeremya 49:13; 51:14; Hezekiel 33:11),
2. Kimi zaman kutsallığı üzerine (Mezmun 89:35; Amos 4:2) ant içer;
3. Bir kez büyük adı üzerine (Yeremya 44:26),
4. Bir kez Yakup'un övdüğü üzerine (Amos 8:7),
5. Bir kez de bu ayette sağ eli ve gücünün kolu üzerine ant içmiştir.

Vaatlerini yerine getirmek için Tanrı'nın gücünün yetmediğini kimse söyleyemez (Romalılar 4:21; İbraniler 6:17,18).

buğdayını ... düşmanlarına vermeyeceğim: İsrailoğulları kendi emeklerinin ürünleriyle doyacağı yerde, düşmanlarını doyuruyordu (Hakimler 6:3-6). Düşmanları İsraililer'in emeğiyle güçlenince, İsrail'e karşı daha çok kötülük yapmak üzere donanmış oluyorlardı. Ama Tanrı bu duruma İsrail'in cezalandırılması için izin verdi (1:7) çünkü İsrail

1. Tanrı'nın verdiği bolluğu kendisiyle zina yapanlarla paylaştı (57:6; 65:11).
2. Tanrı'nın buyurduğu gibi, toprağı dinlendirerek O'nun İsraililer'in sahibi olduğunu, gereksinimlerini O'nun sağlayacağına inandığını göstermedi (Levililer 25:2-4).

İsrail, bu suçlar için verilecek cezadan habersiz değildi: «... tohumunuzu boş yere ekeceksiniz ve onu düşmanlarınız yiyecek» (Levililer 26:16; Tesniye 28:33). Keşke kendilerinden alınamaz yiyeceğe kavuşmak için çalışsaydılar (Matta 6:33; 1. Petrus 1:4).

62:9 ancak devşirenler onu yiyecekler ve Rabbe hamedecekler: Bu vaat (65:21,22) ümit içerir. Halk, güven ve sevinçle tarlalarına tohum ekebilecek, çünkü düşmanları tarafından saldırıya uğramayacak ve ürünü devşirebilecek. O dönemde

1. Barış olacaktır.
2. İsrail sürgünde ya da düşmanlarının hizmetinde olmayacaktır.
3. İsraililer Tanrı'ya övgülerle gönül borcunu gösterecektir.

makdisimin avlularında onu içecekler: Tanrı'yı yüceltmek yalnız sözde kalmaz. İsraililer ondalığı tapınağa getirmeliydi (Tesniye 12:17,18; 14:22-26). Kutsal Söz'ün öğretileri işitilirken sözdinlerlik eksik olursa, duyulan öğreti anlamdan ve yetkiden yoksun kalır.

62:10 geçin: Bu parçada konuşan kişi, sürgün dönemine dönerek sürgünleri Yerusalem'e dönmeleri için yüreklendirdi (52:11-12). Söz dinlemenin ödülleri vardır:

1. Yüce Tanrı'yla yeniden kurulan doğruluk ilişkisinde bulunmak
2. Kölelikten kurtuluşun oluşturduğu rahat ve sevinç

3. Köle olarak kalmış başkalarına özgürlük yolunu gösterme olanağı (Mezmun 51:12,13; Yuhanna 21:15-17; Haberciler'in İşleri 26:18; Yakup 5:19,20)
4. Yeniden saygıdeğer bir ün kazanılması
5. Eksiksiz esenliğin egemenlik süreceği yerde miras alma güvencesi («karşılığı önündedir», 62:11)

kapılardan geçin: Babil'den İsrail'e dönen

1. Kimileri engelleri yoldan kaldıracaklardı.

Babil'den dönmek isteyenleri engelleyen etkenler arasında insanlar da vardı. Babil'den ayrılmak istemeyenler (48:20 ve 52:1,11'le ilgili notlara bakın) Yerusaleml'e dönenlerle omuz omuza çalışacakları yerde, dönüş girişimine istek ve güç katmaktan uzak durdular. Tanrı'nın işine katılanların yürekliliği, katılmayanlar yüzünden azalmamalıdır. Bilgelikle tasarılar yapmak için yavaş yavaş ilerlemek isteyen, tutumlu kardeşler var. Onlar acelecileri dizginleyerek yararlı bir yardım sağlarlar. Bu kardeşler, engelleyen kişilerle karıştırılmamalıdır. Engelleyenler bilgelik ve önlem adamları değildir, bencil ve kuşkulu bir özyapıya sahiptirler. Kimileri, hiçbir tasarıda olumlu bir sonuç göremez. Başkaları olumsuz sonuçları peygamberlik etmekten hoşlanırlar. Başkaları da önerilen tasarıların kendilerinden beklediği özveriyi göstermeye hazır olmadıkları için, diğerlerinin yoluna tökez koymaya çalışırlar.

Kendi enerjileriyle engelleri kaldıran kişiler gücü tükenmez, duvar tanımaz insanlardır. Mesih inanlıları kendi yeteneklerine güvenmeyerek Tanrı'nın gücüne dayanırlar. Bu kişilerin yılmaz imanı, zorlukları yener. Bu niteliğe sahip olan inanlılar, Tanrı'nın her işinde gereklidir. İyi huylu, şakadan anlayan kişiler de olsalar, engelleri kaldırırken ellerinden geldiğince az kişiyi gücendirirler. Tanrı'nın isteğini anlar, sağa sola sapmadan dosdoğru amaca yol alırlar. Bu azimle yardım edemeyen ya da etmek istemeyen en azından ilerleyen kişilerin yolundan çekilsin!

2. Kimileri uygun gereçleri getirerek bir yol hazırlayacaklardı (11:16; 40:3; 57:14).
3. Bazıları tökez taşlarını yoldan uzaklaştıracaklardı (57:14).
4. Daha başkaları da bayrak dikeceklerdi (11:12; 49:22).

62:11 İşte kurtuluşun geliyor: Sıkıntı içinde ümitsiz bekleyenlere söylenebilecek en tatlı söz «Kurtuluşun geliyor»dur. Bu kurtuluş İsa Mesih olduğuna göre sevincin sonu yoktur. Mesih'in gelini O'nu bekler durumda olmalıdır: «Tanıklık eden, «Evet, tez geliyorum!» diyor.» İnanlıların karşılığı ise şudur: «Amin! Gel, ya Rab İsa!» (Vahiy 22:20). İsa Mesih'in bulutta gelişini özlemle beklemeyen, Tanrı'ya bağlılığının eksikliğini ve dünyayla bağlantılı oluşunu kanıtlar. Ne var ki, her bir inanlı kutsallığa, ruhsal etkinliklere ve İsa Mesih'in dönüşü için kişisel hazırlığa çağrılır (Matta 24:42-44; Luka 12:39-48; Vahiy 3:3).

ücreti kendisiyle beraberdir: Vahiy'de de bu iki olayın, yani Kurtuluş'un (Kurtarıcı'nın) gelmesi ve ödülleri yanında getirmesinin birbirleriyle bağlantılı oluşu çok ilginçtir (40:10; Vahiy 22:12).

ücreti kendisiyle beraberdir, karşılığı önündedir: Babil'den çıkanlar ödülünün bir bölümünü -- özgürlüğü, bir derecede zenginliği (Ezra 1:4-11) -- almış bulunuyordu, ama Kenan yöresine vararak geri kalan bölümünü de alacaklardı.

62:12 mukaddes kavm: Tanrı'nın İsrail için amacı, O'na özgü kutsal halk olmalarıydı (Çıkış 19:6). Persler bile, İsrail'in kutsal Tanrı'ya ait olduğunu bir derecede anladılar (Ezra 1:2,3; 6:8-12; 7:12-26). Yosefus'a göre Büyük İskender de bunun ayrımıdaydı. Öte yandan Romalılar, İsrailileri değersiz bir ilahın izleyicileri olarak görüyorlardı (The Pulpit Commentary, 2. cilt, sayfa 431'e aktarma). Roma İmparatorluğu Yahudiler'i yendikten sonra Yahudiler genellikle dünyanın her yerinde hor görüldüler.

Rabbin fidyeyle kurtardıkları: Tanrı insanların günahlarını Kurtulmalık'ın kaniyle arıtmazsa, hiç kimse kutsal sayılamaz (43:1; 44:22,23,24; 48:17,20; 50:2; 51:10; 52:9; 54:5,8; 59:20; 60:16; 63:4; v.s.).

Aranmış, Bırakılmamış şehir: («yeni bir ad»la ilgili nota bakın, 62:2). «Aranmış», kendi çarelerine bırakılmamış, hor görülmemiş, Tanrı'nın çok sevdiği, özlediği ve Kendisiyle barıştırdığı kişiler anlamına gelir. «Bırakılmamış kent» adı, eski adının tam tersiydi (62:4).